

Tjeneste; derfor vil det ikke være heldigt, om det fik en alt for selvstændig Stilling: som en selvstændig Afdeling under en særlig Afdelingschef, som man fra anden Side ønsker.

Endelig skal jeg gøre et Par Bemærkninger om det ikke uvigtige Spørgsmaal: Hvad vil det koste? Vi ser af Lovforslaget, at Omordningen er anslaaet til at give en forøget Udgift paa ca. 3 Mill. Kr., og man vil se af Kommissionsbetænkningen, at jeg har taget et almindeligt Forbehold overfor de Lønninger og navnlig de Opholdspenge, der er foreslaaede. Men jeg skal villigt erkende, at jeg ikke har tilstrækkelige Forudsætninger til at bedømme, hvorvidt de foreslaaede Opholdspenges Størrelse er rigtig og rimelig, eller om de er for store. Nu maa vi afvente, hvad det kommende Udvalg vil sige dertil, om det har fornødent Kendskab og fornødent Mod til at gribe ind her. Thi det maa jo være saadan, derom er sikkert alle enige, at vi til disse Poster skal have de bedst egnede Mænd, som er at finde, og vi er sikkert lige saa enige om, at daarligt egnede Personer, anbragte paa disse Pladser, vil altid være for dyre, selv om de gjorde det helt gratis.

Det forekommer mig, at Arbejdet i Udenrigsministeriet var svulmet stærkt op i Krigstiden, og nu, da den er ovre, kunde jeg tænke mig, at der neppe i det egentlige Ministerium blev saa meget at udrette som før Krigen, hvad jo nærmere maa kunne oplyses i Udvalget. Lønningerne til Tjenestemændene i Ministeriet er jo fastsatte i Henhold til Tjenestemandsløven og godkendte af Lønningsraadet, saa disse Lønninger er der neppe synderligt at sige til.

Det bliver Lønningerne til Tjenestemændene ude i Verden, det vil dreje sig om. Disse Lønninger foreslaas i Lovforslaget om Tillæg til Tjenestemandsløven reguleret af et særligt Nævn, hvad jeg finder rigtigt; thi et saadant maa jo bestaa af Personer, der har Betingelser for at kunne dømme om, hvad det virkelig er nødvendigt for de Personer, der skal opholde sig paa de fremmede Pladser, at have i Indtægt. Det er jo ikke givet, at vort Lønningsraad herhjemme sidder inde med et saadant Kendskab.

Under Bestræbelserne for at prøve, om det er muligt at bringe Udgifterne ned, maa vi vist alligevel se saaledes paa det, at disse 3 Mill. Kr. er at betragte som en nødvendig Driftsudgift. Den Mand, der vil lægge sit Sædskifte om eller vil tage ny Jord ind til Opdyrkning, skal som Regel gøre et Udlæg, og er han heldig og dygtig nok,

vil han faa dette Udlæg forrentet. Jeg vil slutte med at sige: Lad os haabe, at det Udlæg, vi her maa gøre, ogsaa maa give rimelige og helst gode Renter!

Hans Nielsen: De Udtalelser, som nylig faldt fra den højtærede Udenrigsminister, frister ikke til mange Bemærkninger. Den højtærede Minister mente, at de 3 Mill. Kr., der her er Tale om, var en Udgift til produktive Formaal, og deri kan jeg delvis give ham Ret. Jeg haaber ogsaa, at disse 3 Mill. Kr., forsaavidt de bliver anvendt alle, vil paa en eller anden Maade komme tilbage til Landet igen. Men naar den højtærede Minister sammenlignede denne Udgift med en tilsvarende Udgift til Anlæg af en Jernbane, tror jeg dog alligevel ikke, at det kan saa ganske sammenstilles. Jeg synes vedblivende, at det ikke er noget urimeligt Krav fra vor Side, naar vi mener, at den høje Regering bør anvise Dækning for det Beløb, her er Tale om.

De Udtalelser, Ministeren fremsatte vedrørende Rusland, glædede mig for saa vidt, som den højtærede Minister talte om Handelsforbindelsen med Rusland. Det glæder mig, at den højtærede Minister ikke modsætter sig, at Handelen med Rusland genoptages, saa vidt som gørligt er. Men mit Ønske gik jo noget videre, idet jeg ogsaa ønskede, at vort Land skulde optage Forbindelsen med Rusland. Jeg ønskede i det hele taget, at alle Lande i Europa optog Forbindelsen med Rusland, for at Verden kunde komme ud af den skrækkelige Situation, hvori den er stillet netop derved, at Rusland er et spærret Land. Det er jo muligt, at den højtærede Minister og den nuværende Regering ikke er i Stand til at foretage sig noget i saa Henseende, fordi de sejrende Vestmagter ikke alene lægger et Pres paa de overvundne Magter, men ogsaa paa de tidligere neutrale Magter i dette Forhold, saaledes at man ikke kan faa nogen Forbindelse i Gang med Rusland. Men det kan ikke afholde mig som Socialdemokrat fra at protestere imod, at der øves et saadant Tyranni her i Verden, saa meget mere som de Magter, der sejrede, jo hele Tiden proklamerede, at det skulde være Kulturens og Civilisationens Sejr i Verden, naar de sejrede.

Jeg kunde fristes til at gøre adskillige Bemærkninger til de to Ordførere for det konservative Folkeparti — thi som sædvanlig, kunde jeg næsten sige, maatte det konservative Parti naturligvis ogsaa ved denne Lejlighed have to Ordførere. Det er ikke ganske klart, hvorfor det var nødvendigt;